

ادابازی

امیر عابدزاده دروازه بان بدی نیست، البته اگر در جلد پدرش احمد فرو نرود و بیش از حد رفتارهای پدرش را تقلید نکند

۱۸

محروریت مخرب

بازی های دوستانه خیلی کمی داریم و کنعانی زادگان همان ها را هم به دلیل مسائل انضباطی از دست می دهند

۲۰

از پیش بازنده نیستیم

علیرضا کریمی، برنده ۴ امداد جهانی دوباره به وزن ۸۶ کیلو برگشته و رقیب حسن یزدانی شده است

۲۰

چهارشنبه ۲۵ خرداد ۱۴۰۱ | ۱۵ ذی القعدة ۱۴۴۳ | سال سی ام | شماره ۸۵۲

همیشه ورزش

بحث بازگشت کی روش به تیم ملی داغ شده اما آیا فضای فعلی فوتبال ایران بایک فدراسیون بی رئیس و بی امکانات، آمادگی حضور این مربی را دارد؟

160 روز مانده تا جام جهانی Qatar 2022

برنامه بازی

سنگال	۱۳:۳۰	هولند
انگلیس	۱۶:۳۰	ایران
ایران	۱۳:۳۰	ولز
ایران	۱۳:۳۰	ایران
ایران	۱۸:۰۰	آمریکا
ایران	۰۴:۳۰	بلغارستان
ایران	۲۱:۳۰	آمریکا
ایران	۱۳:۳۰	ایران
ایران	۱۸:۰۰	برزیل
ایران	۱۵:۰۰	کانادا
ایران	۱۶:۳۰	ایتالیا
ایران	۱۹:۳۰	اسلونی
ایران	۱۹:۳۰	صربستان
ایران	۱۹:۳۰	ایران

جام جهانی - افتتاحیه

دوشنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۰

سنگال ۱۳:۳۰ هولند

جام جهانی - گروه B

دوشنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۰

انگلیس ۱۶:۳۰ ایران

جام جهانی - گروه C

دوشنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۰

ایران ۱۳:۳۰ ولز

لیگ ملت های والیبال

دوشنبه ۳۰ آذر ۱۴۰۰

ایران ۰۴:۳۰ بلغارستان

جام جهانی - گروه D

دوشنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۰

ایران ۲۱:۳۰ آمریکا

جام جهانی - گروه E

دوشنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۰

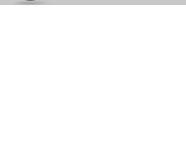
ایران ۱۸:۰۰ برزیل

جام جهانی - گروه F

دوشنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۰

ایران ۱۵:۰۰ کانادا

جام جهانی - گروه G

دوشنبه ۳۰ آبان ۱۴۰۰

ایران ۱۶:۳۰ ایتالیا

ایران ۱۹:۳۰ اسلونی

ایران ۱۹:۳۰ صربستان

ایران ۱۹:۳۰ ایران

تیتربک

داستان کارلوس

واکنش ها به شکست در مقابل الجزایر در یک مسابقه تدارکاتی، آنقدر اغراق شده به نظر می رسند که انگار دنیا برای تیم ملی با این باخت به آخر رسیده و تیم ملی دیگر شانسی برای حضور در جام جهانی ندارد. ظاهرا بسیاری از تعقیب کنندگان فوتبال در ایران نمی دانند که اساسا کارکرد نبردهای تدارکاتی، نشان دادن ضعف های تیم ملی و برجسته سازی آنهاست و باخت در چنین مسابقه هایی هرگز نمی تواند یک فاجعه بزرگ تلقی شود. همین حالا هم تیم ملی عربستان در دیدارهای تدارکاتی آخرین اردوی خود شکست خورده و ناقوس مرگ در این کشور برای تیم ملی به صدا در نیامده است! البته که هواداران تیم ملی هم بیشتر از نتیجه، نگران «روند» رسیدن به این نتیجه هستند اما چطور می شود باور داشت که تغییر روی نیمکت تیم ملی، همه مشکلات را برطرف می کند؟ آیا اگر سرمربی برود و همه مدیران فدراسیون در سمت شان بمانند، مشکل برگزاری دیدارهای دوستانه حل خواهد شد؟ آیا همه ضعف های ساختاری فوتبال ایران با این تغییر پوشش داده می شوند؟ رفتن به سراغ یک «مربی بزرگ» همیشه تصمیم خوبی است اما آیا آن مربی بزرگ، نباید حداقل هایی برای نتیجه گرفتن در فوتبال داشته باشد؟ این روزها مزه مزه های زیادی در مورد بازگشت دوباره کی روش به فوتبال ایران به گوش می رسد و دوستان سرمربی سابق تیم ملی هم دائما خبرهایی در این مورد منتشر می کنند. کی روش به لحاظ فنی یکی از بهترین مربیان تیم ملی در همه ادوار به شمار می رود اما سؤال بزرگ اینجاست که آیا در شرایط فعلی، اساسا امکان کار کردن با این مربی برای برداشتن یک قدم رو به جلو وجود خواهد داشت؟

کارلوس کی روش بدون تردید در فهرست بزرگ ترین مربیان قرار دارد که به فوتبال ایران قدم گذاشته اند. یک تئوریسین دفاعی بی مانند که استاد چیدن تاکتیک ها برای گل نخوردن در فوتبال و چهره های بسیار توانمند برای انتخاب پازل های تاکتیکی تدافعی کار کرده و به شناخت کاملی از این فوتبال رسیده است. کی روش همچنین نخستین سرمربی تاریخ تیم ملی به شمار می رود که با این تیم در ۲ دوره مختلف جام جهانی حاضر بوده و نتایج نسبتا خوبی هم به دست آورده است. خیلی از بازیکنان فعلی تیم نیز نخستین حضورشان در تیم ملی را در دوران کی روش تجربه کردند. نقراتی مثل سردار آزمون و مهدی طارمی نخستین بار زیر نظر این مربی به تیم ملی دعوت شدند. همه این حقایق اما برای انتخاب «دوباره» این مربی برای هدایت تیم ملی کافی به نظر نمی رسند. مرور ساده رفتارهای او در آخرین سال های سرمربیگری تیم ملی، نشان می دهد که انتخاب مرد پرتغالی در این مقطع یک ریسک دیوانه وار برای این تیم خواهد بود. مردی مثل کی روش، به هیچ وجه شرایط فعلی تیم و نحوه اداره فدراسیون را بر نمی تابد و ساده انگارانه است که تصور کنیم او با تشر زدن به فدراسیون ها، همه مشکلات را کنار خواهد زد. تیم کی روش برای حضور در جام جهانی روسیه، «۱۰ مسابقه» تدارکاتی برنامه ریزی شده در تقویم داشت. چطور می توان شرایط این تیم را با شرایط تیمی مقایسه کرد که در فاصله چند ماه به برگزاری جام جهانی، با همه تلاش و توان فقط موفق شده در یک مسابقه دوستانه حاضر شود؟ مشکلات مالی فدراسیون فوتبال نیز بسیار جدی به نظر می رسند و کی روش هرگز مربی ارزانی نبوده است. او بارها نشان داده که این حجم از بی نظمی را تحمل نمی کند و حتی در صورت بازگشت به فوتبال ایران، این احتمال وجود دارد که در واکنش به دستمزدهای معوقه، تیم ملی را قبل از رسیدن به جام جهانی رها کند. او خط فرم های پرشماری در مربیگری دارد که فدراسیون فعلی از تک تک شان عبور کرده است. انتخاب دوباره کی روش، فقط تنش ها را به اوج می رساند، چنددستگی را در فضای اطراف تیم ملی تقویت می کند، چالش های بزرگی برای فدراسیون به وجود می آورد و همه چیز را به هم می ریزد. حتی به فرض اینکه چنین مشکلاتی بر سر راه نباشند، نمی توان مطمئن بود که کی روش با تیم ملی بهترین نتایج را در جام جهانی به دست خواهد آورد. چرا که او بعد از ترک فوتبال ایران، در کلمبیا و مصر شکست خورده و هر دو موقعیت را با برکناری به پایان رسانده است.

شرایط تیم ملی اصلا «طبیعی» نیست و تا زمانی که این حقیقت درک نشود، چیزی در این تیم تغییر نخواهد کرد. کاش نهادهایی مثل وزارت ورزش که طبق شنیده ها به دنبال بازگرداندن کی روش هستند، به جای احساس مسئولیت در تعیین سرمربی تیم ملی، به دنبال فراهم آوردن امکانات اولیه و هماهنگی برگزاری دیدارهای دوستانه برای این تیم بودند. وضعیت امروز، حق تیمی نیست که در اوج اقتدار، خودش را به جام جهانی رسانده است. این حق تیمی نیست که توانست خودش را به عنوان یکی از نخستین صعودکننده ها به جام جهانی قطر معرفی کند. امضای قرارداد دوباره با کی روش، بازی با سرنوشت تیم ملی خواهد بود. تیمی که در ماه های منتهی به جام جهانی به آرامش نیاز دارد اما با این کار، خودش را در معرض یک تنش پایان ناپذیر خواهد دید.